Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 11. júna 2020*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Súdna spolupráca v trestných veciach – Rámcové rozhodnutie 2004/757/SVV – Minimálne ustanovenia o znakoch skutkových podstát trestných činov a trestov v oblasti nezákonného obchodu s drogami – Článok 2 ods. 1 písm. c) – Článok 4 ods. 2 písm. a) – Pojem ‚veľké množstvo drog' – Charta základných práv Európskej únie – Rovnosť zaobchádzania – Články 20 a 21 – Zásada zákonnosti trestných činov a trestov – Článok 49"

Vo veci C-634/18,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Sąd Rejonowy w Słupsku (Okresný súd Słupsk, Poľsko) z 20. júna 2018 a doručený Súdnemu dvoru 11. októbra 2018, ktorý súvisí s trestným konaním proti

JI,

za účasti:

Prokuratura Rejonowa w Słupsku,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory J.-C. Bonichot, podpredsedníčka Súdneho dvora R. Silva de Lapuerta (spravodajkyňa), sudcovia M. Safjan, L. Bay Larsen a C. Toader,

generálna advokátka: E. Sharpston,

tajomník: M. Aleksejev, vedúci oddelenia,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 2. októbra 2019,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– Prokuratura Rejonowa w Słupsku, v zastúpení: P. Nierebiński, K. Nowicki a A. Klawitter,

– poľská vláda, v zastúpení: B. Majczyna, J. Sawicka a S. Żyrek, splnomocnení zástupcovia,

– česká vláda, v zastúpení: M. Smolek, J. Vláčil a A. Kasalická, splnomocnení zástupcovia,

– španielska vláda, pôvodne v zastúpení: M. J. García-Valdecasas Dorrego, neskôr M. J. Ruiz Sánchez, splnomocnené zástupkyne,

– holandská vláda, v zastúpení: M. Bulterman a J. Langer, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: poľština.

– švédska vláda, v zastúpení: H. Eklinder, A. Falk, C. Meyer-Seitz, H. Shev a J. Lundberg, splnomocnené zástupkyne,

– Európska komisia, v zastúpení: A. Szmytkowska a S. Grünheid, splnomocnené zástupkyne,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní z 22. januára 2020,

vyhlásil tento rozsudok

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 4 ods. 2 písm. a) rámcového rozhodnutia Rady 2004/757/SVV z 25. októbra 2004, ktorým sa stanovujú minimálne ustanovenia o znakoch skutkových podstát trestných činov a trestov v oblasti nezákonného obchodu s drogami (Ú. v. EÚ L 335, 2004, s. 8), v spojení s článkom 2 ods. 1 písm. c) tohto rámcového rozhodnutia, ako aj článkov 20, 21 a 49 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci trestného konania začatého proti JI za nezákonnú držbu značného množstva omamných a psychotropných látok.

Právny rámec

Právo Únie

3 Odôvodnenia 3 a 4 rámcového rozhodnutia 2004/757 znejú:

„(3) Je nevyhnutné prijať minimálne pravidlá týkajúce sa znakov skutkových podstát trestných činov nezákonného obchodu s drogami a prekurzormi, ktoré umožnia spoločný prístup k boju proti tomuto obchodu na úrovni [Európskej] únie.

(4) V súlade so zásadou subsidiarity by sa činnosť Európskej únie mala zamerať na najzávažnejšie druhy drogových trestných činov. Vylúčenie z rozsahu pôsobnosti tohto rámcového rozhodnutia určitých typov správania vo vzťahu k osobnej spotrebe nepredstavuje usmernenie Rady [Európskej únie] o tom, ako by mali členské štáty upraviť tieto ostatné prípady vo svojich vnútroštátnych právnych predpisoch.“

4 Článok 2 tohto rámcového rozhodnutia, nazvaný „Trestné činy spojené s obchodom s drogami a prekurzormi“, stanovuje:

„1. Každý členský štát prijme nevyhnutné opatrenia, ktorými zabezpečí trestnosť týchto úmyselných skutkov, pokiaľ nie sú povolené:

a) výroba, zhotovenie, získavanie, príprava, ponuka, ponuka na predaj, distribúcia, predaj, dodanie za akýchkoľvek podmienok, sprostredkovanie, odoslanie, odoslanie tranzitom, preprava, dovoz alebo vývoz drog;

…

c) prechovávanie alebo nákup drog s úmyslom vykonávať niektorú z činností uvedených pod písmenom a);

…

2. Skutky uvedené v odseku 1 nespadajú do rozsahu pôsobnosti tohto rámcového rozhodnutia v prípade, ak sa ich páchatelia dopustia výlučne pre svoju osobnú spotrebu v zmysle vnútroštátneho práva.“

5 Článok 4 uvedeného rámcového rozhodnutia s názvom „Tresty“ stanovuje:

„1. Každý členský štát prijme nevyhnutné opatrenia, ktorými zabezpečí, aby sa za trestné činy vymedzené v článkoch 2 a 3 ukladali účinné, primerané a odradzujúce tresty.

Každý členský štát prijme nevyhnutné opatrenia, ktorými zabezpečí, aby sa za trestné činy vymedzené v článku 2 ukladali tresty s hornou hranicou najmenej 1 až 3 roky odňatia slobody.

2. Každý členský štát prijme nevyhnutné opatrenia, ktorými zabezpečí, aby sa za trestné činy vymedzené v článku 2 ods. 1 písm. a), b) a c) ukladali tresty s hornou hranicou najmenej 5 až 10 rokov odňatia slobody v každom z týchto prípadov:

a) skutok sa týka veľkého množstva drog;

…“

Poľské právo

6 Podľa článku 62 ods. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (zákon o boji proti drogovej závislosti) z 29. júla 2005 (Dz. U. z r. 2005, č. 179, položka 1485) kto v rozpore s ustanoveniami tohto zákona prechováva omamné alebo psychotropné látky, potresce sa trestom odňatia slobody až na tri roky.

7 Podľa článku 62 ods. 2 zákona o boji proti drogovej závislosti, ak je predmetom prechovávania omamných alebo psychotropných látok značné množstvo omamných alebo psychotropných látok, páchateľ sa potresce odňatím slobody od jedného roka do desiatich rokov.

Konanie vo veci samej a prejudiciálne otázky

8 Prokuratura Rejonowa w Słupsku (Okresná prokuratúra Słupsk, Poľsko) začala trestné konanie proti JI na vnútroštátnom súde Sąd Rejonowy w Słupsku (Okresný súd Słupsk, Poľsko) najmä pre skutky zo 7. novembra 2016 týkajúce sa držby značného množstva omamných a psychotropných látok, čím došlo k spáchaniu trestného činu podľa článku 62 ods. 2 zákona o boji proti drogovej závislosti.

9 Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že JI držal tieto výrobky a látky pre svoju osobnú spotrebu.

10 Vnútroštátny súd uvádza, že rámcové rozhodnutie 2004/757 nedefinuje pojem „veľké množstvo drog“ v zmysle jeho článku 4 ods. 2 písm. a).

11 Spresňuje, že zákon o boji proti drogovej závislosti vykonal rámcové rozhodnutie 2004/757 najmä v jeho článku 62 ods. 2, ktorý stanovuje, že držba značného množstva omamných alebo psychotropných látok sa potrestá trestom odňatia slobody od jedného roka do desiatich rokov.

12 Vnútroštátny súd však poznamenáva, že toto ustanovenie nedefinuje ani pojem „značné množstvo omamných alebo psychotropných látok“, ktorý zodpovedá prebratiu pojmu „veľké množstvo drog“ uvedeného v článku 4 ods. 2 písm. a) rámcového rozhodnutia 2004/757 do vnútroštátneho práva. Spresňuje, že vnútroštátna judikatúra stanovila určité kritériá na účely určenia, či sa na množstvo

omamných alebo psychotropných látok v držbe páchateľa trestného činu vzťahuje pojem uvedený v článku 62 ods. 2 zákona o boji proti drogovej závislosti. Tento pojem je však nepresný a vnútroštátne súdy ho vykladajú v každom jednotlivom prípade.

13 Podľa vnútroštátneho súdu z toho vyplýva, že s osobami, ktoré majú v držbe porovnateľné množstvá omamných alebo psychotropných látok, možno zaobchádzať rozdielne podľa výkladu uvedeného pojmu podaného súdom rozhodujúcim vo veci, čo by mohlo porušiť zásadu rovnosti pred zákonom. Zdôrazňuje tiež, že vzhľadom na to, že rámcové rozhodnutie 2004/757 nedefinuje pojem „veľké množstvá drog“ v zmysle jeho článku 4 ods. 2 písm. a), členské štáty si zachovávajú širokú mieru voľnej úvahy pri vykonávaní tohto pojmu, čo by mohlo mať za následok, že s občanmi Európskej únie sa bude zaobchádzať rozdielne v závislosti od členského štátu, v ktorom spáchajú trestný čin.

14 Okrem toho má vnútroštátny súd pochybnosti o súlade článku 62 ods. 2 zákona o boji proti drogovej závislosti so zásadou zákonnosti trestných činov a trestov zakotvenou v článku 7 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd podpísaného v Ríme 4. novembra 1950 (ďalej len „EDĽP“).

15 Za týchto podmienok Sąd Rejonowy w Słupsku (Okresný súd Słupsk) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má sa norma práva Únie obsiahnutá v článku 4 ods. 2 písm. a) v spojení s článkom 2 ods. 1 písm. c) [rámcového rozhodnutia 2004/757] vykladať v tom zmysle, že tento predpis nebráni tomu, aby bol pojem ‚značné množstvo drog‘ vykladaný v každom jednotlivom prípade na základe individuálneho hodnotenia vnútroštátneho súdu a aby toto hodnotenie nevyžadovalo uplatnenie akéhokoľvek objektívneho kritéria, najmä nevyžadovalo konštatovanie, že páchateľ drogy prechováva na účel vykonania skutkov v zmysle článku 4 ods. 2 písm. a) tohto rámcového rozhodnutia, t. j. na účel výroby, ponúkania, ponúkania na predaj, distribuovania, sprostredkovania alebo dodania za akýchkoľvek podmienok?

2. Sú opatrenia súdnej ochrany, ktoré sú nevyhnutné na zabezpečenie účinnosti a efektivity noriem práva Únie obsiahnutých v [rámcovom rozhodnutí 2004/757], najmä v článku 4 ods. 2 písm. a) v spojení s článkom 2 ods. 1 písm. c) tohto [rámcového rozhodnutia] dostačujúce na to, aby poľským štátnym občanom zabezpečili účinnú ochranu vyplývajúcu z noriem práva Únie, ktorými sa stanovujú minimálne ustanovenia o znakoch skutkových podstát trestných činov a trestov v oblasti nezákonného obchodu s drogami, ak [zákon o boji proti drogovej závislosti] neobsahuje žiadnu konkrétnu formuláciu týkajúcu sa ‚značného množstva drog‘ a túto otázku prenecháva na výklad súdnemu orgánu rozhodujúcemu v konkrétnej veci v rámci tzv. ‚sudcovskej úvahy‘?

3. Je vnútroštátna právna norma článku 62 ods. 2 zákona o boji proti drogovej závislosti zlučiteľná s právom Únie, a najmä s [ustanoveniami] článku 4 ods. 2 písm. a) v spojení s článkom 2 ods. 1 písm. c) [rámcového rozhodnutia 2004/757], a ak áno, bráni chápaniu pojmu ‚značné množstvo omamných alebo psychotropných látok‘ poľskými vnútroštátnymi súdmi taká norma práva Únie, podľa ktorej sa prísnejšie potresce ten, kto trestný čin držby veľkého množstva drog spácha na účel vykonávania činností uvedených v článku 2 ods. 1 písm. c) [rámcového rozhodnutia 2004/757]?

4. Nie je článok 62 ods. 2 [zákona o boji proti drogovej závislosti], ktorý za čin držby psychotropných a omamných látok v značnom množstve v zmysle výkladu poľskými vnútroštátnymi súdmi stanovuje vyšší trest, v rozpore so zásadou rovnosti a zákazu diskriminácie (článok 14 [EDĽP], články 20 a 21 [Charty základných práv Európskej únie] v spojení s článkom 6 ods. 1 [ZEÚ])?“

O právomoci Súdneho dvora

16 V prvom rade Okresná prokuratúra v Słupsku spochybňuje právomoc Súdneho dvora rozhodnúť o tomto návrhu na začatie prejudiciálneho konania z dôvodu, že vnútroštátny súd svojimi prejudiciálnymi otázkami nesmeruje k tomu, aby Súdny dvor vykladal právo Únie, ale aby jednak vykladal ustanovenie vnútroštátneho práva, konkrétne článok 62 ods. 2 zákona o boji proti drogovej závislosti, a jednak rozhodol o súlade tohto ustanovenia s rámcovým rozhodnutím 2004/757.

17 V tejto súvislosti treba konštatovať, že vnútroštátny súd niektorými svojimi otázkami žiada Súdny dvor, aby sa vyjadril k súladu článku 62 ods. 2 zákona o boji proti drogovej závislosti s právom Únie.

18 Hoci však Súdnemu dvoru neprináleží v rámci konania podľa článku 267 ZFEÚ posudzovať súlad vnútroštátnej právnej úpravy s právom Únie ani vykladať vnútroštátne zákony a iné právne predpisy, má napriek tomu právomoc poskytnúť vnútroštátnym súdom všetky výkladové prvky spadajúce do rámca práva Únie, ktoré mu umožnia posúdiť takýto súlad na účely rozhodnutia vo veci, o ktorej rozhoduje (rozsudok z 18. septembra 2019, VIPA, C-222/18, EU:C:2019:751, bod 28 a citovaná judikatúra).

19 Súdnemu dvoru teda prináleží, aby v prejednávanej veci obmedzil svoje preskúmanie na ustanovenia práva Únie tak, že poskytne výklad týchto ustanovení, ktorý bude pre vnútroštátny súd, ktorý je príslušný na posúdenie súladu vnútroštátnych ustanovení s týmto právom, užitočný na rozhodnutie sporu, ktorý prejednáva (rozsudok z 26. júla 2017, Europa Way a Persidera, C-560/15, EU:C:2017:593, bod 36).

20 Vzhľadom na znenie položených otázok a odôvodnenie návrhu na začatie prejudiciálneho konania treba teda tieto otázky chápať tak, že sa týkajú výkladu článku 2 ods. 1 písm. c) a článku 4 ods. 2 písm. a) rámcového rozhodnutia 2004/757, ako aj článkov 20, 21 a 49 Charty, takže námietku nedostatku právomoci vznesenú Okresnou prokuratúrou v Słupsku treba zamietnuť.

21 V druhom rade Okresná prokuratúra v Słupsku, poľská, španielska a švédska vláda, ako aj Európska komisia zastávajú názor, že nie je potrebné odpovedať na položené otázky, keďže situácia, v ktorej sa nachádza JI, nepatrí do pôsobnosti rámcového rozhodnutia 2004/757. Podľa nich z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že JI je stíhaný výlučne za držbu drog pre osobnú spotrebu, čo v súlade s článkom 2 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2004/757 predstavuje správanie, ktoré nepatrí do pôsobnosti tohto rámcového rozhodnutia.

22 V tejto súvislosti je podľa článku 2 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2004/757 držba drog výlučne pre svoju osobnú spotrebu, ako ju definuje vnútroštátna právna úprava, vylúčená z pôsobnosti tohto rámcového rozhodnutia.

23 V prejednávanej veci z rozhodnutia vnútroštátneho súdu na jednej strane vyplýva, že JI je stíhaný za držbu značného množstva omamných a psychotropných látok, ktorá je trestným činom podľa článku 62 ods. 2 zákona o boji proti drogovej závislosti, a na druhej strane, že držal tieto výrobky a látky pre svoju osobnú spotrebu. Táto situácia preto nepatrí do pôsobnosti rámcového rozhodnutia 2004/757.

24 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že Súdny dvor opakovane vyhlásil, že má právomoc rozhodovať o návrhoch na začatie prejudiciálneho konania týkajúcich sa ustanovení práva Únie v situáciách, v ktorých sa skutkové okolnosti dotknuté vo veci samej nachádzali mimo pôsobnosti tohto práva, a preto boli vo výhradnej právomoci členských štátov, ale v ktorých sa tieto ustanovenia práva Únie stali uplatniteľné z dôvodu odkazu uvedeného na ne vo vnútroštátnom práve (rozsudok z 12. júla 2012, SC Volksbank România, C-602/10, EU:C:2012:443, bod 86 a citovaná judikatúra).

25 Súdny dvor v tomto ohľade najmä zdôraznil, že pokiaľ vnútroštátna právna úprava zamýšľala prispôsobiť riešenie situáciám, ktoré sú čisto vnútornou záležitosťou, riešeniam upraveným právom Únie, napríklad s cieľom predísť výskytu diskriminácie vlastných štátnych príslušníkov či prípadného skreslenia hospodárskej súťaže alebo zabezpečiť jednotný postup v porovnateľných situáciách, existuje jasný záujem o to, aby sa s cieľom predísť budúcim rozdielom vo výklade vykladali ustanovenia alebo pojmy prebraté z práva Únie jednotným spôsobom bez ohľadu na podmienky, za ktorých sa majú uplatniť (rozsudok z 12. júla 2012, SC Volksbank România, C-602/10, EU:C:2012:443, bod 87 a citovaná judikatúra).

26 Výklad ustanovení práva Únie Súdnym dvorom v situáciách, ktoré nepatria do pôsobnosti práva Únie, je teda odôvodnený, ak tieto ustanovenia sú na základe vnútroštátneho práva priamo a bezpodmienečne uplatniteľné na takéto situácie, aby sa zabezpečilo, že tieto situácie budú posudzované rovnako ako tie, ktoré spadajú do pôsobnosti práva Únie (rozsudok z 18. októbra 2012, Nolan, C-583/10, EU:C:2012:638, bod 47 a citovaná judikatúra).

27 V prejednávanej veci z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že rámcové rozhodnutie 2004/757 bolo vykonané v poľskom práve zákonom o boji proti drogovej závislosti. Konkrétne z informácií poskytnutých vnútroštátnym súdom, ako aj zo spresnení poskytnutých poľskou vládou na pojednávaní pred Súdnym dvorom vyplýva, že článok 62 ods. 2 tohto zákona prebral do vnútroštátneho práva článok 2 ods. 1 písm. a), ako aj pojem „veľké množstvo drog“ uvedený v článku 4 ods. 2 písm. a) uvedeného rámcového rozhodnutia.

28 Ako uviedli Okresná prokuratúra v Słupsku a poľská vláda na pojednávaní pred Súdnym dvorom, článok 62 ods. 2 zákona o boji proti drogovej závislosti trestá akúkoľvek držbu značného množstva omamných alebo psychotropných látok, či už pre osobnú spotrebu alebo na iné účely, a to najmä s cieľom výkonu jednej z činností vymenovaných v článku 2 ods. 1 písm. a) rámcového rozhodnutia 2004/757.

29 Vzhľadom na to, že priťažujúca okolnosť držby „veľkého množstva drog“ v zmysle článku 4 ods. 2 písm. a) rámcového rozhodnutia 2004/757 sa uplatňuje prostredníctvom zákona o boji proti drogovej závislosti na správania vylúčené z pôsobnosti tohto rozhodnutia, teda na držbu drog výlučne pre osobnú spotrebu, existuje určitý záujem na poskytnutí jednotného výkladu tohto ustanovenia práva Únie.

30 Za týchto okolností má Súdny dvor právomoc odpovedať na prejudiciálne otázky.

O prejudiciálnych otázkach

31 Svojimi otázkami, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 4 ods. 2 písm. a) rámcového rozhodnutia 2004/757 v spojení s článkom 2 ods. 1 písm. c) tohto rozhodnutia, ako aj články 20, 21 a 49 Charty majú vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby členský štát považoval za trestný čin držbu značného množstva omamných alebo psychotropných látok tak pre osobnú spotrebu, ako aj na účely nezákonného obchodovania s drogami, pričom výklad pojmu „značné množstvo omamných alebo psychotropných látok“ ponecháva na posúdenie vnútroštátnym súdom v každom jednotlivom prípade.

32 V tejto súvislosti treba uviesť, že rámcové rozhodnutie 2004/757 bolo prijaté najmä na základe článku 31 ods. 1 písm. e) EÚ, ktorý najmä stanovoval, že spoločný postup pri súdnej spolupráci v trestných veciach zahŕňa postupné prijímanie opatrení zavádzajúcich minimálne pravidlá týkajúce sa znakov skutkových podstát trestných činov a trestov v oblasti nezákonného obchodu s drogami.

33 Okrem toho z odôvodnenia 3 rámcového rozhodnutia 2004/757 vyplýva, že toto rámcové rozhodnutie stanovuje minimálne pravidlá týkajúce sa znakov skutkových podstát trestných činov v oblasti nezákonného obchodu s drogami a prekurzormi, ktoré umožnia spoločný prístup k boju proti tomuto obchodu s drogami na úrovni Únie.

34 Konkrétne z článku 2 ods. 1 písm. a) a c) rámcového rozhodnutia 2004/757 a článku 4 ods. 1 tohto rozhodnutia vyplýva, že držba drog s cieľom vykonávať výrobu, zhotovenie, získavanie, prípravu, ponuku, ponuku na predaj, distribúciu, predaj, dodanie za akýchkoľvek podmienok, sprostredkovanie, odoslanie, odoslanie tranzitom, prepravu, dovoz alebo vývoz sa musí kvalifikovať ako trestný čin, za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou najmenej jeden až tri roky.

35 Okrem toho z článku 4 ods. 2 písm. a) uvedeného rámcového rozhodnutia vyplýva, že členské štáty musia trestať tento trestný čin, ak sa týka „veľkého množstva drog“, trestom odňatia slobody s hornou hranicou najmenej 5 až 10 rokov.

36 Na jednej strane, ako vyplýva z bodu 22 tohto rozsudku, článok 2 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2004/757 vylučuje najmä držbu drog výlučne pre svoju osobnú spotrebu, ako ju definuje vnútroštátna právna úprava, z pôsobnosti tohto rámcového rozhodnutia. Na druhej strane odôvodnenie 4 rámcového rozhodnutia 2004/757 uvádza, že vylúčenie z pôsobnosti tohto rámcového rozhodnutia určitých typov správania vo vzťahu k osobnej spotrebe nepredstavuje usmernenie Rady o tom, ako by mali členské štáty upraviť tieto ostatné prípady vo svojich vnútroštátnych právnych predpisoch.

37 Z toho vyplýva, ako uviedla generálna advokátka v bode 47 svojich návrhov, že členské štáty môžu držbu veľkého množstva drog pre osobnú spotrebu považovať za závažný trestný čin.

38 Ako však vyplýva z bodov 12 až 14 tohto rozsudku, vnútroštátny súd sa pýta, či sa zásady rovnosti pred zákonom, zákazu diskriminácie, ako aj zákonnosti trestných činov a trestov, ktoré sú zakotvené v článkoch 20, 21 a 49 Charty, majú vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby pojem „značné množstvo omamných alebo psychotropných látok“ uvedený v článku 62 ods. 2 zákona o boji proti drogovej závislosti, ktorý do vnútroštátneho práva preberá pojem „veľké množstvo drog“, uvedený v článku 4 ods. 2 písm. a) rámcového rozhodnutia 2004/757, nebol definovaný predovšetkým vnútroštátnym zákonodarcom, ale bol vykladaný v každom jednotlivom prípade vnútroštátnymi súdmi.

39 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že rámcové rozhodnutia sú záväzné pre členské štáty vzhľadom na výsledok, ktorý sa má dosiahnuť, pričom sa voľba foriem a metód ponecháva vnútroštátnym orgánom (pozri v tomto zmysle rozsudok z 24. júna 2019, Popławski, C-573/17, EU:C:2019:530, bod 69).

40 V tomto kontexte treba uviesť, že článok 2 ods. 1 písm. a) a c) rámcového rozhodnutia 2004/757 a jeho článok 4 ods. 2 písm. a) ukladajú členským štátom iba povinnosť sankcionovať držbu drog spojenú s nezákonným obchodovaním, ak sa týka „veľkého množstva drog“, trestom odňatia slobody s hornou hranicou najmenej päť až desať rokov.

41 Na jednej strane však toto rámcové rozhodnutie nijako nedefinuje pojem „veľké množstvo drog“ v zmysle jeho článku 4 ods. 2 písm. a). Na druhej strane, ako vyplýva z bodov 32 a 33 tohto rozsudku, uvedené rámcové rozhodnutie je len nástrojom minimálnej harmonizácie. V dôsledku toho členské štáty disponujú širokou mierou voľnej úvahy, pokiaľ ide o vykonanie uvedeného pojmu v ich vnútroštátnom práve.

42 Ak však členské štáty vykonávajú právo Únie, sú povinné podľa článku 51 ods. 1 Charty rešpektovať základné práva zaručené Chartou, najmä práva zakotvené v článkoch 20, 21 a 49 Charty (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. februára 2013, Åkerberg Fransson, C-617/10, EU:C:2013:105, body 17 a 18).

43 V tejto súvislosti treba v prvom rade pripomenúť, že zásady rovnosti pred zákonom a zákazu diskriminácie uvedené v bodoch 20 a 21 Charty vyžadujú, aby sa s porovnateľnými situáciami nezaobchádzalo rozdielne a aby sa s rozdielnymi situáciami nezaobchádzalo rovnako, pokiaľ takéto zaobchádzanie nie je objektívne odôvodnené (rozsudok z 3. mája 2007, Advocaten voor de Wereld, C-303/05, EU:C:2007:261, bod 56).

44 V prejednávanej veci je nutné po prvé konštatovať, že článok 62 ods. 2 zákona o boji proti drogovej závislosti tým, že stanovuje, že držba značného množstva omamných alebo psychotropných látok sa potrestá trestom odňatia slobody od jedného roka do desiatich rokov, nezavádza nijaké rozdielne zaobchádzanie medzi prípadnými páchateľmi tohto trestného činu.

45 Po druhé, ako uviedla generálna advokátka v bode 62 svojich návrhov, skutočnosť, že vnútroštátne súdy disponujú pri výklade a uplatňovaní ustanovenia vnútroštátneho práva určitou mierou voľnej úvahy, nepredstavuje sama osebe porušenie článkov 20 a 21 Charty.

46 Nakoniec po tretie, ako vyplýva z bodov 32 a 33 tohto rozsudku, rámcové rozhodnutie 2004/757 stanovuje len minimálne pravidlá týkajúce sa znakov skutkových podstát trestných činov a sankcií uplatniteľných v oblasti nezákonného obchodu s drogami a prekurzormi. Z toho vyplýva, že existenciu rozdielov medzi opatreniami na vykonanie uvedeného rámcového rozhodnutia v rôznych vnútroštátnych právnych poriadkoch nemožno považovať za porušenie zásady zákazu diskriminácie (pozri analogicky rozsudok z 3. mája 2007, Advocaten voor de Wereld, C-303/05, EU:C:2007:261, body 59 až 60).

47 Pokiaľ ide v druhom rade o zásadu zákonnosti trestných činov a trestov zakotvenú v článku 49 ods. 1 Charty, treba pripomenúť, že táto zásada bola zakotvená najmä v článku 7 ods. 1 EDĽP (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. decembra 2017, M.A.S. a M.B., C-42/17, EU:C:2017:936, bod 53). V súlade s článkom 52 ods. 3 Charty právo zaručené v článku 49 tejto Charty má rovnaký zmysel a rovnaký rozsah ako právo zaručené EDĽP.

48 Podľa tejto zásady musia ustanovenia trestného práva spĺňať určité požiadavky prístupnosti a predvídateľnosti, pokiaľ ide o vymedzenie trestného činu, ako aj určenie trestu (rozsudok z 5. decembra 2017, M.A.S. a M.B., C-42/17, EU:C:2017:936, bod 55 a citovaná judikatúra).

49 Z toho vyplýva, že zákon musí jasne vymedzovať trestné činy a tresty za ne. Táto podmienka je splnená, ak osoba podliehajúca súdnej právomoci na základe znenia príslušného ustanovenia, a v prípade nutnosti s pomocou jeho výkladu súdmi, môže rozpoznať, ktoré konania a opomenutia zakladajú jej trestnú zodpovednosť (pozri v tomto zmysle rozsudky z 3. júna 2008, Intertanko a i., C-308/06, EU:C:2008:312, bod 71, ako aj z 5. decembra 2017, M.A.S. a M.B., C-42/17, EU:C:2017:936, bod 56).

50 Okrem toho zásada určitosti uplatniteľného práva sa nemôže vykladať tak, že vylučuje postupné objasňovanie pravidiel trestnej zodpovednosti prostredníctvom súdnych výkladov pod podmienkou, že výsledok je primerane predvídateľný (rozsudok z 28. marca 2017, Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, bod 167 a citovaná judikatúra).

51 Zásada zákonnosti trestných činov a trestov sa má preto vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát stanovil za trestný čin držby „značného množstva omamných alebo psychotropných látok“ vyššie tresty, pričom výklad tohto pojmu ponecháva na posúdenie vnútroštátnym súdom v každom jednotlivom prípade, pokiaľ toto posúdenie zodpovedá požiadavkám predvídateľnosti, ktoré sú uvedené v bodoch 48 až 50 tohto rozsudku.

52 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy treba odpovedať na položené otázky tak, že článok 4 ods. 2 písm. a) rámcového rozhodnutia 2004/757 v spojení s článkom 2 ods. 1 písm. c) tohto rozhodnutia, ako aj články 20, 21 a 49 Charty sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia tomu, aby členský štát

považoval za trestný čin držbu značného množstva omamných alebo psychotropných látok tak pre osobnú spotrebu, ako aj na účely nezákonného obchodovania s drogami, pričom výklad pojmu „značné množstvo omamných alebo psychotropných látok“ ponecháva na posúdenie vnútroštátnym súdom v každom jednotlivom prípade, pokiaľ je tento výklad rozumne predvídateľný.

O trovách

53 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

Článok 4 ods. 2 písm. a) rámcového rozhodnutia Rady 2004/757/SVV z 25. októbra 2004, ktorým sa stanovujú minimálne ustanovenia o znakoch skutkových podstát trestných činov a trestov v oblasti nezákonného obchodu s drogami v spojení s článkom 2 ods. 1 písm. c) tohto rámcového rozhodnutia, ako aj články 20, 21 a 49 Charty základných práv Európskej únie sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia tomu, aby členský štát považoval za trestný čin držbu značného množstva omamných alebo psychotropných látok tak pre osobnú spotrebu, ako aj na účely nezákonného obchodovania s drogami, pričom výklad pojmu „značné množstvo omamných alebo psychotropných látok“ ponecháva na posúdenie vnútroštátnym súdom v každom jednotlivom prípade, pokiaľ je tento výklad rozumne predvídateľný.

Podpisy